

चालीसवें पद का गुप्त इतिहास - संख्या छब्बीस

इजकएल संख्या सात

Jeff Pippenger

2026-08-12

Profetiaallinen linja, jonka määrittelen ”Joosian pyöräksi”, alkaa muinaisen Israelin kapinasta, kun he vuonna 1097 eKr. hylkäsivät Jumalan kuninkaanaan. Kolmen ensimmäisen kuninkaan (Saulin, Daavidin ja Salomon) hallitaan kukin neljäkymmentä vuotta, vuodesta 1097 eKr. vuoteen 977 eKr. Salomon kuollessa Jerobeamin ja kymmenen pohjoisen heimon kapina päättää kolmen ensimmäisen kuninkaan linjan ja aloittaa kuninkaiden linjan sekä pohjoisessa että eteläisessä valtakunnassa.

Ensimmäiset kolme kuningasta ovat vertauskuva monista totuuksista, mutta yksi niistä totuuden pyöristä, joihin ne liittyvät, on Juudan kolme viimeistä kuningasta—Joojakim, Joojakin ja Sidkia—jotka vuorostaan edustavat Kooresta, Dariusta ja Artakserksesta. Koores, Darius ja Artakserkses puolestaan edustavat heidän kolmea käskyään, jotka ulottuvat vuodesta 516 eKr. vuoteen 457 eKr.; nämä puolestaan edustavat Ilmestyskirjan neljääntoista luvun kolmea enkeliä, jotka saapuvat vastaavasti vuonna 1798, 19. huhtikuuta 1844 ja 22. lokakuuta 1844. Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmen enkelin saapumisen historia toistuu kirjaimellisesti sadanneljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana, osoittaen näin, että profeetallinen linja, joka alkaa Saulin voitelemisesta kuninkaaksi, saavuttaa päätöksensä silloin, kun voittava seurakunta voidellaan pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Linja sisältää kuningas Joosian pyörän, joka ulottuu taaksepäin Jerobeamin Beetelin ja Danin kapinaan vuonna 977 eKr.

બાવીસ

Jerobeamissa ilmenee luvun kaksikymmentäkaksi symboliikka, sillä hän hallitsi kaksikymmentäkaksi vuotta ja siten liittää todistuksensa siihen historiaan, jota kaksikymmentäkaksi edustaa; tämä luku on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen vertauskuva, kuten Danielin marah-näky kahdentenäkymmenentenä toisena päivänä sekä luku kaksisataakaksikymmentä osoittavat, josta luku kaksikymmentäkaksi on kymmenesosa.

Ja ne päivät, jotka Jerobeam hallitsi, olivat kaksikymmentäkaksi vuotta; ja hän meni lepoon isiensä tykö, ja hänen poikansa Nadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 1. Kun. 14:20.

’Ykseys’, joka edustaa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä, on Kristuksen työ, joka alkoi 22. lokakuuta eli kymmenentenä kuukautena (gregoriaanisen kalenterin mukaan); kymmenen kertaa kaksikymmentäkaksi on kaksisataakaksikymmentä. Jerobeam pystytti väärät alttarit sekä Beeteliin että Daaniin, ja on sen vuoksi vertauskuva sunnuntain väärästä palvonnasta yhteydessä kirkon (Beetel: tarkoittaa kirkkoa) ja valtion (Daan: tarkoittaa tuomiota) yhdistymiseen.

Sitten Jerobeam rakensi Sikemin Efraimin vuoristoon ja asui siellä; ja hän lähti sieltä ja rakensi Penuelin. Ja Jerobeam sanoi sydämessään: Nyt valtakunta palautuu Daavidin huoneelle. Jos

tämä kansa menee uhraamaan Herran huoneeseen Jerusalemiin, niin tämän kansan sydän kääntyy jälleen heidän herransa puoleen, Rehabeamin, Juudan kuninkaan, ja he tappavat minut ja palaavat jälleen Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo. Niin kuningas piti neuvoa ja teki kaksi kultaista vasikkaa ja sanoi heille: Teidän on liian vaivalloista mennä Jerusalemiin; katso, Israel, sinun jumalasi, jotka toivat sinut ylös Egyptin maasta. Ja hän asetti toisen Beteliin, ja toisen hän pani Daniin. Ja tästä tuli synty; sillä kansa meni palvomaan toisen eteen aina Daaniin asti. Ja hän teki uhrikukkulain temppelin ja asetti papeiksi kansan alhaisimmista, jotka eivät olleet Leevin poikia. Ja Jerobeam sääti juhlan kahdeksannessa kuussa, kuukauden viidentenätoista päivänä, sen juhlan kaltaisen, joka on Juudassa, ja hän uhrasi alttarilla. Niin hän teki Betelissä, uhraten niille vasikoille, jotka hän oli tehnyt; ja hän asetti Beteliin niiden uhrikukkuloiden papit, jotka hän oli tehnyt. Niin hän uhrasi alttarilla, jonka hän oli tehnyt Beteliin, kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, juuri siinä kuussa, jonka hän oli omasta sydäimestään keksinyt; ja hän sääti juhlan Israelin lapsille; ja hän uhrasi alttarilla ja poltti suitsuketta. 1. Kun. 12:25–33.

Kymmenen pohjoisen heimon perustavassa historiassa tapahtui kapina, jota oli esikuvallisesti ennakoitu sekä Israelin hylätessä Jumalan kuninkaanaan että Aaronin kapinassa ja kultaيسessa vasikassa. Aaronin kapina sijoittui muinaisen Israelin perustavaan historiaan, ja Jerobeamin kapina kymmenen pohjoisen heimon perustavaan historiaan. ”Rivi rivin päälle” Aaron ylimmäisenä pappina edustaa seurakuntaa, ja Jerobeam kuninkaana edustaa valtiota. Nämä kaksi perustavaa kapinaa muodostavat linjan, johon sisältyy myös Israelin kansan perustava kapina siinä, että se halusi inhimillisen kuninkaan.

490

Hesekielin kirjassa esitetyssä pyhässä historiassa on kolme neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden pituista ajanjaksoa, joista yksi liittyi kuninkaisiin, toinen pyhäkköön ja kolmas sotajoukkoon. Nämä kolme ajanjaksoa vastaavat Aaronin (pyhäkkö), Saulin (sotajoukko) ja Jerobeamin (kuningas) kapinaa. Profeetan, papin ja kuninkaan kolmesta vertauskuvasta juuri kuningas Saul samaistetaan profetoivaksi, Aaron oli pappi ja Jerobeam oli kuningas.

Ja tapahtui, että kun kaikki ne, jotka olivat tunteneet hänet ennestään, näkivät, että katso, hän profetoi profeettain joukossa, kansa sanoi toinen toiselleen: Mitä on tämä, mikä on tullut Kiisin pojalle? Onko Saulkin profeettain joukossa? Ja eräs samasta paikasta vastasi ja sanoi: Mutta kuka on heidän isänsä? Sentähden siitä tuli sananlasku: Onko Saulkin profeettain joukossa? 1 Samuelin kirja 10:11, 12.

Voittava seurakunta muodostuu kolmenkymmenen vuoden ikäisestä profeetasta, kolmenkymmenen vuoden ikäisestä papista ja kolmenkymmenen vuoden ikäisestä kuninkaasta; näitä edustavat Hesekiel, joka aloitti kolmantenakymmenentenä vuonna, Joosef, joka alkoi palvella kolmantenakymmenentenä vuotenaan, sekä kuningas Daavid, joka alkoi hallita kolmantenakymmenentenä vuotenaan. Voittavaa seurakuntaa kuvataan Hesekielin kirjan kahdeksassa viimeisessä luvussa temppelinä, joka täyttää maan, ja voittava seurakunta on Filadelfia, joka on seitsemästä se kahdeksas.

Josian profeetallinen linja, joka alkoi vuonna 977 eKr., päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin. Niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen puhdistaminen ja sinetöiminen, joka alkoi 31. joulukuuta 2023, alkoi, kun Miikael laskeutui alas herättämään Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kaksi todistajaa. Vuosi 2023 tuli kaksikymmentäkaksi vuotta syyskuun 11. päivän 2001 jälkeen, aivan kuten vuoden 1798 Alien and Sedition Acts tulevat kaksikymmentäkaksi vuotta vuoden 1776 itsenäisyysjulistuksen jälkeen. Jerobeamin kaksikymmentäkaksivuotinen hallituskausi alkoi vuonna 977 eKr., jolloin Josian profetia esitettiin. Tuolloin 1. Kuninkaiden kirjan kolmattatoista lukua koskeva tottelematon profeetta kohtasi Jerobeamin luopumuksen, aivan kuten Mooses kohtasi Aaronin luopumuksen ja Samuel kohtasi joukon, joka halusi kuninkaan. Nuo perustavia luopumuksia vastaan suunnatut kohtaamiset, joita tottelemattoman profeetan, Mooseksen ja Samuelin sanoma edustaa, kuvaavat kolmannen enkelin voimallista huutoa sunnuntailain aikana. Se on varoitussanoma, jonka tunnusmerkki julistaa ja jota Jerobeamin historiassa edustaa Josiaa koskeva ennustus merkkiin liittyneenä.

Ja katso, Juudasta tuli Jumalan mies Herran sanan voimasta Beeteliin; ja Jerobeam seisoi alttarin ääressä polttaakseen suitsuketta. Ja hän huusi alttaria vastaan Herran sanan mukaan ja sanoi: Alttari, alttari, näin sanoo Herra: Katso, Daavidin huoneelle syntyy poika, nimeltä Joosia, ja sinun päälläsi hän uhraa uhrikukkuloiden papit, jotka polttavat sinun päälläsi suitsuketta, ja sinun päälläsi poltetaan ihmisten luita. Ja hän antoi sinä päivänä tunnusmerkin sanoen: Tämä on se merkki, jonka Herra on puhunut: katso, alttari halkeaa, ja tuhka, joka on sen päällä, vuodatetaan maahan. Ja tapahtui, kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanat, hänen, joka oli huutanut alttaria vastaan Beetelissä, että hän ojensi kätensä alttarilta sanoen: Ottakaa hänet kiinni. Ja hänen kätensä, jonka hän ojensi häntä vastaan, kuivettui, niin ettei hän voinut vetää sitä takaisin luoksensa.

Myös alttari halkesi, ja tuhka valui alttarilta sen merkin mukaisesti, jonka Jumalan mies oli antanut Herran sanan kautta. Ja kuningas vastasi ja sanoi Jumalan miehelle: Rukoile nyt Herran, sinun Jumalasi, kasvoja ja rukoile minun puolestani, että käteni tulisi entiselleen. Niin Jumalan mies rukoili Herraa, ja kuninkaan käsi tuli jälleen entiselleen ja oli niin kuin ennen. Ja kuningas sanoi Jumalan miehelle: Tule kanssani kotiin ja virvoita itseäsi, niin minä annan sinulle lahjan. Mutta Jumalan mies sanoi kuninkaalle: Vaikka antaisit minulle puolet talostasi, en tulisi sinun kanssasi enkä söisi leipää enkä joisi vettä tässä paikassa. Sillä niin minulle on käsketty Herran sanan kautta: Älä syö leipää äläkä juo vettä äläkä palaa samaa tietä, jota tulit. Niin hän meni toista tietä eikä palannut sitä tietä, jota oli tullut Beeteliin. 1. Kun. 13:1–10.

भवष्यद्दक्ताले “तेरो घरको आधा” दनि प्रस्ताव हुँदाहुँदै पनयारोबामसँग भोजन गर्न इन्कार गरेको कुरा, हेरोदले सलोमीलाई आफ्नो राज्यको आधा दनि प्रतर्जिजासँग मेल खान्छ।

Ja kun sopiva päivä tuli, Herodes syntymäpäivänään järjesti pidot ylimyksilleen, sotapäälliköilleen ja Galilean ensimmäisille miehille. Ja kun mainitun Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi ja miellytti Herodesta ja niitä, jotka aterioivat hänen kanssaan, kuningas sanoi neidolle: Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle. Ja hän vannoi hänelle: Mitä ikinä minulta anotkin, sen minä annan sinulle, puoleen valtakuntaani asti. Ja hän meni ulos ja sanoi äidilleen: Mitä minun on anottava? Niin tämä sanoi: Johannes Kastajan pää. Mark. 6:21–24.

Herodeksen lupaus puolen valtakuntansa antamisesta tapahtui hänen syntymäpäivänään. Herodes on Rooman vertauskuva, ja Ilmestyskirjan seitsemännestätoista luvussa mainittuja kymmentä kuningasta ennakoivat Danielin kirjan seitsemännen luvun Rooman kymmenkertainen jako sekä toisen luvun kymmenen varvasta. Hänen syntymäpäivänsä merkitään silloin, kun kuudes valtakunta korvataan seitsemännellä valtakunnalla sunnuntailaissa, ja tässä merkityksessä se on Yhdistyneiden kansakuntien syntymäpäivä Raamatun profetian seitsemäntenä valtakuntana. Pian tulevassa sunnuntailaissa ne kymmenen kuningasta, joita Jerobeamin kymmenen pohjoista heimoa edustavat, suostuvat antamaan valtakuntansa pedolle yhdeksi hetkeksi Ilmestyskirjan “seitsemästätoista” luvussa.

Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he toteuttaisivat hänen tahtonsa, olisivat yhtä mieltä ja antaisivat valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät. Ilmestys 17:17.

Ennen kuin tarkastelemme Hesekielin neljännen luvun profetiaa, yksilöimme ne ”kolmesta” kertaa, jolloin Hesekiel ilmoittaa päivämäärän suoraan. Nämä kolmesta rajapyykkiä jakautuvat yleisesti ottaen maailman ja Jumalan kansan kesken. Egyptin edustama maailma asetetaan suoraan päivämäärään kuusi kertaa, ja Tyyrosta puhutaan kerran, ja toiset kuusi kertaa aiheena on Jerusalemi. Kirja alkaa vuonna 592 eKr., joka on seitsemännentoista riemuvuosisyklin kolmaskymmenes vuosi, ja Hesekielin neljännenkymmenennen luvun ensimmäinen jae osoittaa 22. lokakuuta 573 eKr. syklin päättymiseksi. Riemuvuosisykli edustaa niiden sadan neljänsäksikymmenen tuhannen sinetöimisen aikaa 9/11:stä pian tulevaan sunnuntailakiin saakka, mitä puolestaan edustaa tuon saman historian fraktaalissa aika 31. joulukuuta 2023:sta pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Molempia ajanjaksoja esikuvasi aika 11. elokuuta 1840:stä 22. lokakuuta 1844:ään.

11. elokuuta 1840 itse Jeesus Kristus laskeutui Ilmestyskirjan kymmenennen luvun väkevänä enkelinä, joka toi pienen kirjan, jonka Jumalan kansan tuli ottaa ja syödä. Sama enkeli laskeutui jälleen 9/11 merkitsemään sinetöimisen ajan alkua. Sama enkeli laskeutui 31. joulukuuta 2023 herättämään eloon ne kaksi todistajaa, jotka oli surmattu sen suuren kaupungin kadulla, Sodoman ja Egyptin, missä myös Herra ristiinnaulittiin. Tuo laskeutuminen merkitsi sinetöimisen ajan päättymisvaihetta. Fraktaalissa ajanjaksossa 31. joulukuuta 2023:sta sunnuntailakiin asti pappi Hesekielille annetaan näky taivaallisesta temppelistä. Tuona aikana hänet tehdään mykäksi, ja hän puhuu vain silloin, kun Jumala kääntää hänen teon. Hänen tilansa kestää pian tulevaan sunnuntailakiin asti, jota Jerusalemin hävitys edustaa.

Kuten Johannekselle, myös Hesekielille annetaan käsky ottaa kirja, joka oli alas laskeutuvan enkelin kädessä Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa, ja häntä kehoitetaan myös syömään valitusvirsiä, huokauksen ja voi-huudon kirja.

Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä sinulle sanon; älä ole niskoitteleva niin kuin tuo niskoitteleva suku: avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan. Ja kun minä katsoin, niin katso, käsi ojennettiin minua kohti; ja katso, siinä oli kirjakäärö; ja hän levitti sen eteeni; ja se oli kirjoitettu sisäältä ja ulkoa; ja siihen oli kirjoitettu valituksia, huokauksia ja voi-huutoja. Hesekiel 2:8–10.

Sanoma esitetään kolminkertaisena sanomana, ja siten se esikuvallistaa Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin sanomaa. Se on sen vuoksi kolmannen enkelin sinetöivä sanoma, joka sinetöi ne Jerusalemissa olevat, jotka valittavat ja murehtivat seurakunnan ja maan syntiä, kuten Hesekielin yhdeksännessä luvussa ja Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa esitetään.

Ja Israelin Jumalan kirkkaus oli kohonnut kerubin yltä, jonka päällä se oli ollut, huoneen kynnykselle. Ja hän kutsui pellavavaatteisiin puetun miehen, jonka kupeella oli kirjoittajan mustesarvi; ja Herra sanoi hänelle: Kulje kaupungin keskikse, Jerusalemin keskikse, ja merkitse merkillä niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia niitä kauhistuksia, joita sen keskellä tehdään. Hesekiel 9:3, 4.

Ne, jotka saavat sinetin, murehtivat seurakunnan syntejä ja maan syntejä, ja Hesekielin todistus on kudottu Jerusalemin ja Egyptin historian ylle, jotka ovat seurakunnan ja maailman vertauskuvia.

“Jumalallisuuden hapatus ei ole kokonaan menettänyt voimaansa. Sinä aikana, jolloin seurakunnan vaara ja alakulo ovat suurimmillaan, se vähäinen joukko, joka seisoo valossa, huokaa ja itkee niiden kauhistusten tähden, joita maassa tehdään. Mutta aivan erityisesti heidän rukouksensa kohoavat seurakunnan puolesta, koska sen jäsenet toimivat maailman tavan mukaan. ...”

”Käsky kuuluu: ’Kulje kaupungin halki, keskeltä Jerusalemia, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään.’ Nämä huokaavat ja valittavat olivat pitäneet esillä elämän sanoja; he olivat nuhdelleet, neuvoneet ja vedonneet. Jotkut niistä, jotka olivat häpäisseet Jumalaa, tekivät parannuksen ja nöyryyttivät sydämensä Hänen edessään. Mutta Herran kirkkaus oli poistunut Israelista; vaikka monet edelleen jatkoivat uskonnon muotoja, Hänen voimansa ja läsnäolonsa puuttuivat.” Testimonies, osa 5, 209, 210.

Valitusvirsi kirjan asiayhteydessä valitus ja voivotus, jotka ovat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin esikuvia, ovat ensimmäinen ja toinen enkeli, ja kolmas on voi-sanoma, vertauskuva itätuulesta, jota pidättelevät Ilmestyskirjan seitsemännnen luvun neljä pidättävää enkeliä.

मसिर

Hesekielin kirjassa viitataan kolmeentoista ajankohtaan. Egyptiä koskevan ajankohtasarjan ensimmäinen on Hesekiel 29:1, ja se vastasi vuotta 587 eKr.

Kymmenentenä vuotena, kymmenentenä kuukautena, kuukauden kahdentenatoista päivänä tuli minulle Herran sana, joka sanoi: Ihmlapsi, käännä kasvosi Egyptin kuningasta faraota vastaan ja profetoi häntä vastaan ja koko Egyptiä vastaan. Puhu ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinun kimppuusi, farao, Egyptin kuningas, suuri lohikäärme, joka makaat virtojensa keskellä, sinä, joka sanot: Minun on virtani, ja minä olen tehnyt sen itselleni. Hesekiel 29:1–3.

587 eKr. on piirityksen vuosi, joka alkoi puolitoista vuotta ennen Jerusalemin tuhoa. Tuolloin Hesekiel julistaa, että Jumala kukistaisi Egyptin ja että tuo kukistus osoittaisi Jumalan kansalle

heidän mielettömyytensä, kun he olivat turvanneet Egyptin lohikäärmeeseen. Luvun lopussa annetaan julistus, että Egypti annettaisiin Babylonille; näin ilmaistaan, milloin kymmenen kuningasta antavat Raamatun profetian seitsemännen valtakuntansa nykyajan Babylonille, kahdeksannelle valtakunnalle, joka on niistä seitsemästä. Tuo profetia täyttyi 'seitsemäntoista' vuotta myöhemmin, vuonna 571 eKr., kuten luvun lopussa esitetään. Luku 29 sisältää sen tähden ensimmäisen ja viimeisen Egyptiin liittyvän ajoitusviittauksen.

Ja tapahtui kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle sanoen: Ihmislapsi, Babylonin kuningas Nebukadressar pani sotajoukkonsa tekemään suurta palvelusta Tyyroa vastaan; jokainen pää tuli kaljuksi ja jokainen olkapää hiertyi paljaaksi; mutta hän ei saanut palkkaa eikä hänen sotajoukkonsa Tyyrosta siitä palveluksesta, jonka he olivat tehneet sitä vastaan. Sentähden näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä annan Egyptin maan Babylonin kuninkaalle Nebukadressarille; ja hän ottaa sen paljouden, ottaa sen saaliin ja ottaa sen ryöstön, ja se on oleva palkka hänen sotajoukolleen. Minä olen antanut hänelle Egyptin maan palkaksi hänen työstään, jonka hän teki sitä vastaan, koska he tekivät työtä minun hyväkseni, sanoo Herra Jumala. Sinä päivänä minä annan Israelin heimon sarven puhjeta versomaan, ja sinulle minä annan suun avaamisen heidän keskellään; ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. Hesekiel 29:17–21.

Seitsemännentoista luvun ensimmäisen jakeen kahdennenkymmenennen vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäinen päivä merkitsee Hesekielin kolmentoista päivämäärän viimeistä ajankohtaa, ja se on ainoa päivämäärä, joka sijoittuu 22. lokakuuta 573 eKr. jälkeiseen aikaan. Se kuvaa hetkeä, jolloin Danielin kirjan yhdenentoista luvun jakeissa 42 ja 43 mainitulle pohjoisen kuninkaalle annetaan Egypti, sekä sitä hetkeä, jolloin kymmenen kuningasta antavat seitsemännen valtakuntansa kahdeksannelle valtakunnalle, joka on niistä seitsemästä. Se täyttyy, kun ”Israelin heimon sarvi” puhkeaa versomaan. Jesajassa Israel versoo itätuulen päivänä.

Tulevaisuudessa Jaakobista polveutuvat juurtuvat; Israel kukoistaa ja versoo, ja täyttää koko maanpiirin hedelmällä. Jesaja 27:8.

Kun Hesekiel 29:17 täyttyy ja Egyptin lohikäärme annetaan paavilliselle pedolle pian tulevan sunnuntain yhteydessä, myöhäissade vuodatetaan Israelin ylle ilman määrää. Tuo sade alkoi 11. syyskuuta vihmontana, kuten sitä esikuvasi Kristus puhaltaessaan opetuslastensa päälle laskeuduttuaan maan päälle noustuaan ensin Isänsä tykö ylösnousemuksensa jälkeen.

”Kristuksen teko, kun hän puhalsi opetuslastensa päälle Pyhän Hengen ja välitti heille rauhansa, oli kuin muutama pisara ennen helluntaipäivänä annettavaa runsasta sadekuuroa.” Spirit of Prophecy, osa 3, 243.

Hesekielin ennustus Egyptin lankeemuksesta julistettiin vuonna 587 eKr., piirityksen vuonna, ja ”seitsemäntoista” vuotta myöhemmin ennustus täyttyi. Se täyttyy ajanjaksossa, jota luku ”seitsemäntoista” edustaa, ja siten se kuvaa Danielin yhdestoista luvun jakeen neljäkymmentä kätkeytyä historiaa. Sen on määrä täyttyä niiden sadanneljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana, joka esitetään Hesekielin yhdeksännessä luvussa. Sinetöimisen aikana

myöhäissade vuodatetaan, ensin vihmontana 9/11:nä ja sitten täytenä vuodatuksena sunnuntailain aikana. Se täyttyy Jesajan mukaan ”itätuulen päivänä”, ja islam on itätuuli, ja islam on kolmas ”voi-huuto”. Sanoma, jonka Hesekielin tuli syödä, oli kolmiosainen sanoma, jonka kolmas osa oli voi-huudon sanoma.

हेजकेल के तेरह दनिंकति संदेश यरूशलेम, मस्जिद और सौर के संबंध में प्रस्तुत किए गए थे। वे सब के सब उस वदिरोह को संबोधित कर रहे थे जिसका प्रतीक संख्या "तेरह" है।

Jatkamme Hesekielin ajanmäärittelyn tarkastelua seuraavassa artikkelissa.